

NOTAT

Miljøministeriet
Naturstyrelsen

Vandsektor, byer og klimatilpasning
J.nr. NST-4401-00126
Ref. VPL/malas
Den 2. maj 2012

Notat om alternative renseløsninger i forhold til fælles kloakering

I dag findes der følgende forskellige renseløsninger ud over fælles kloakering:

- nedsivning til undergrunden,
- udledning til et vandløb, sø eller hav,
- opsamling eller fordampning samt
- kombinationer af de nævnte renseløsninger.

Hvad der er den optimale løsning, beror på en samlet afvejning af de tekniske, økonomiske, miljømæssige og strukturelle forhold. Som udgangspunkt gælder dog, at hvis jordbunden er egnet til nedsivning, og afstandskravene for bl.a. grundvand og drikkevand er opfyldt, er nedsivning en effektiv og billig løsning. Hvis grundvandsstanden er høj, kan et hævet nedsivningsanlæg være en mulighed. Kloakering er først og fremmest relevant, hvis det ikke er muligt at etablere nedsivningsanlæg, og hvis der samtidig er krav om vidtgående rensning, således at de mest lavteknologiske løsninger (fx rodzoneanlæg og biologisk sandfilter) ikke kan anvendes.

For så vidt angår de økonomiske forhold kan det kort beskrevet oplyses, at omkostningerne for den enkelte grundejere ved de alternative renseløsninger afhænger af, hvilken løsning der vælges. Den billigste løsning vil generelt set være at etablere et nedsivningsanlæg. Anlægsprisen hertil vurderes at være 35.000 – 45.000 kr. For andre renseløsninger er anlægsinvesteringen typisk omkring 60.000 – 65.000 kr. Hertil kommer driftsudgifter på 1.700 – 4.500 kr./årligt. Grundejers anlægsudgifter til kloakering vil typisk ligge på 50.000 – 80.000 kr., hvoraf de ca. 35.000 kr. er tilslutningsbidrag. Hertil kommer løbende vandafledningsbidrag.

Ved nedsivning afledes spildevandet til undergrunden (jord og grundvand og eventuelt videre til vandløb, søer eller havet) typisk via en faskine. Nedsivning til undergrunden forudsætter en tilladelse fra kommunalbestyrelsen, jf. miljøbeskyttelseslovens kap. 3 om beskyttelse af jord og grundvand som udmøntet i kap. 12 i bekendtgørelsen om spildevandstilladelser m.v.

Ved udledning kan spildevandet renses i et biologisk minirenselanlæg (et præfabrikeret biologisk renselanlæg eller modulenheder), et biologisk sandfilter, hvor spildevandet ledes gennem et sandlag, et rodzoneanlæg, hvor spildevandet ledes igennem planters rodzone, eller et beplantet filteranlæg, hvor spildevandet både ledes gennem et sandlag og planters rodzone. Udledning til vandløb, sø eller hav forudsætter en tilladelse fra kommunalbestyrelsen, jf. miljøbeskyttelseslovens kap. 4 om beskyttelse af overfladevand som udmøntet i kap. 7 i bekendtgørelsen om spildevandstilladelser

m.v. Desuden er der i bekendtgørelsen om typegodkendelsesordning for minirenselanlæg fastsat bestemmelser om sådanne anlæg.

Ved opsamling eller fordampning sker der hverken udledning eller nedsivning. Spildevandet kan opsamles i en samletank og køres til et renselanlæg, eller spildevandet kan afledes til et pilerenselanlæg, hvor spildevandet opsamles om vinteren, og fordampes via pilen om sommeren. Opsamlings- og fordampningsløsningerne forudsætter en tilladelse fra kommunalbestyrelsen, jf. miljøbeskyttelseslovens kap. 3 om beskyttelse af jord og grundvand som udmøntet i kap. 14 i bekendtgørelsen om spildevandstilladelser m.v.

Ved alle de nævnte renseløsninger ledes spildevandet normalt til anlægget via en bundfældningstank – dog ikke hvis spildevandet ledes til en samletank. Funktionskrav til bundfældningstanke har siden 1. januar 2011 været fastsat i kapitel 10 a i bekendtgørelsen om spildevandstilladelser m.v.

Endelig skal det bemærkes, at løsningen med en fælles kloakering også kan gennemføres ved hjælp af et såkaldt tryksat system, der er en alternativ kloakeringsform. Ved disse løsninger transporteres spildevandet til det fælles renselanlæg i trykledninger med lille dimension fra små pumpestationer på de enkelte ejendomme.

For så vidt angår de konkrete muligheder og nærmere kriterier for, at kommunalbestyrelsen kan eller skal udstede en tilladelse efter de ovennævnte bestemmelser, henvises der til nærmere oplysninger herom i Vejledning til bekendtgørelse om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4, jf. vejledning nr. 11058 af 1. januar 1999.

Kontrol af de nævnte anlæg varetages som udgangspunkt af kommunalbestyrelsen. Dette fremgår af kap. 9 om tilsyn i miljøbeskyttelsesloven. I forbindelse med meddelelse af ovennævnte tilladelser kan der fastsættes vilkår om egenkontrol. Kommunalbestyrelsen skal varetage håndhævelsen i overensstemmelse med blandt andet vejledning om håndhævelse af miljøbeskyttelsesloven, jf. vejledning nr. 6 fra 2005.